

Vertaling schenkingsakte aan het klooster van Werden

Uitgangspunt voor het 1200-jarig bestaan van Taarlo is de schenkingsakte aan het klooster van Werden. Iedereen verwijst ernaar, het leek mij toepasselijk de vertaling ook via de website beschikbaar te hebben.

De schenkingsakte aan het klooster van Werden

Ik wensch, dat het bekend worde aan allen, zoowel die nu leven als die later zullen zijn, hoe ik Theodgrim zoon van wijlen Aldgrim, heb overgedragen mijn geheele bezitting, die Ricfrid mij overdroeg, tot heil mijner ziel en als een eeuwigdurende wedervergelding aan het klooster, dat is opgericht tot eere van den Heiligen Verlosser in de plaats, genaamd Werthina in het land van Ripuariërs, aan de rivier de Roer en waar Bisschop Hildigrim thans aan het hoofd staat, Ik heb overgedragen bovengenoemde bezitting in het dorp, geheeten Arlo in het landschap Threant, in haar geheel met al wat er toebehoort, dat is al wat de kerk heeft aan woningen, aan gebouwen, bosschen, grasland, weide, wateren en stroomen, in zijn geheelen omvang geef ik het en draag ik het over, zoo heb ik het gegeven en ik wil, dat het voor altijd gegeven zij en onder geen tijdsomstandigheden het ooit veranderd worde, maar al wat tot voortdurend nut derzelfde bovengenoemde kerk hare hoeders voortaan zullen willen doen, daartoe zullen zij ten opzichte van mij en van een ieder de vrije en meest stellige bevoegdheid hebben. De overdracht is gedaan in 't openbaar en met halmworp gesteund, in het jaar VII van den roemrijken en godvruchtigen en godvruchtigen Koning en Keizer Ludowig, XIIIIII dagen voor de kalender van Juli; deze giftbrief echter is opgemaakt in de plaats, geheeten Mimigernaford (Munster) voor getuigen en ondertekenaars, wier namen hieronder worden aangeteekend. Ik heb aangetekend dag, tijd en plaats waarop dit geschreven is. Het zegel van Theodgrim, die het doen van deze overdracht heeft verzocht en haar met eigen hand heeft bekrachtigd.*

(Op 2 Januari 1282 verkocht het klooster Werden al zijn bezittingen in Drenthia aan het klooster van Munster met inbegrip van patronaats- en andere rechten).

*Halmworp of stoklegging was een oud Drents gebruik dat diende als bekrachtiging van de verkoop van onroerend goed. De verkoper legde de stok neer, de koper nam deze op, en pas daarna was onroerend goed geleverd.

Het ritueel van stoklegging is afkomstig uit het oude Germaanse recht.

De achterliggende gedachte is dat het niet mogelijk is om een stuk onroerend goed letterlijk aan een ander in handen te geven. Om een dergelijke abstracte rechtshandeling voor eenieder zichtbaar te maken deed de oude eigenaar, in aanwezigheid van familie, bureu en andere belanghebbenden, afstand van zijn bezit door een stok op de grond te leggen. De stok was het symbool voor een abstract begrip: de macht die de eigenaar over zijn bezit heeft.